

- членування форми об'єкта дозволяє за рахунок рослинних включень підкреслити вертикальні або горизонтальні поділу рекреаційного об'єкта;

- коригування виду зміна форми і властивостей дозволяє виправляти або доповнити за рахунок рослинних включень елементи архітектурного середовища;

- екранування є елементом обмеження або захисту рекреаційного об'єкта від шкідливих впливів урбанізованого середовища. Також елементи екранування можуть візуально заховати архітектурне середовище від зовнішнього погляду;

- розмежування рекреаційних об'єктів дає можливість зонувати їх простір і візуально створити різні зони проведення часу;

- виявлення геопластики рекреаційних об'єктів.

Таким чином, завдяки поєднанню архітектурного середовища та природного компоненту у вигляді рослинності, вони, об'єднуючись, створюють природоінтегровані рекреаційні об'єкти та стають елементом перетворення міського середовища, створення сприятливої атмосфери як для жителів міста, так і для туристів. Вибудовування можливостей для комфортного відпочинку людей – це перспективна форма рішення ряду проблем на рівні суспільства, а також можливість для самореалізації конкретних особистостей.

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ПАРКІНГІВ В СТРУКТУРІ МІСТА

Зінченко А.К.

Науковий керівник – Смірнова О.В., канд. архіт., доцент

Трансформація соціально-економічних умов призводить до зміни ролі і місця людини в сучасному світі. Великі і найбільші міста, забудова яких велася на початку і середині ХХ століття в розрахунку на розвиток, головним чином, громадського транспорту для обслуговування пасажирів, не розраховані на збільшення зростання парку індивідуальних транспортних засобів. Поява масової автомобілізації населення призвело до того, що недостатня ємність існуючих споруд для постійного зберігання індивідуальних автотранспортних засобів частково компенсується розміщенням автотранспорту на відкритих стоянках, яка також не покриває всіх потреб у тимчасовому і постійному зберіганні індивідуального автотранспорту. Вкрай гостро назріла проблема організованого, керованого міською адміністрацією, зберігання автотранспортних засобів. І рішення цієї проблеми, очевидно, не може бути вичерпано тільки об'ємно-планувальними та інженерними засо-

бами, тут важливий облік середовищної складової, яка розкриває різнобічне взаємодія людини з його матеріально-просторовим оточенням.

Специфіка формування паркінгів (площинні наземні і надземні; об'ємні наземні, підземні та напівпідземні), а також структура їх розміщення в міському середовищі особливо впливають на формування архітектурного середовища паркінгів.

Виділяються три основних принципи, що сприяють гуманізації паркінгів і прилеглих до них територій: компенсації несприятливих техногенних впливів; створення екологічного захисту прилеглих до об'єктів паркування територій; візуальної впорядкованості архітектурного середовища об'єктів паркування.

Формування архітектурного середовища паркінгів з точки зору компенсації техногенних впливів, створення екологічного захисту і візуальної впорядкованості дозволяє створити архітектурно-планувальну середу, що відповідає всім вимогам споживачів як представників різних соціальних груп.

Екологічний аспект в гуманізації архітектурного середовища паркінгів грає одну з ключових ролей. У цьому аспекті слід виділити два найбільш перспективні напрямки, які до сих пір не отримали достатнього впровадження в вітчизняну архітектурну практику. Позначимо їх як ландшафтно-екологічне і візуально-екологічне спрямування.

Ландшафтно-екологічний напрямок орієнтоване на часткове заповнення природного потенціалу території шляхом співвідношення штучних і природних компонентів міського середовища, що дозволить знизити несприятливі техногенні впливи, стосовно до паркінгів. Зміна екологічних якостей архітектурного середовища таких утилітарних об'єктів транспортно-інженерної структури міста, як паркінг, передбачає створення екологічної рівноваги між об'єктами, включеними в структуру міського середовища. Тут доречно згадати про різноманітність рослинних форм як природних компонентів. Важливо, що новітні тенденції у формуванні архітектурного простору, в тому числі споруд для постійного зберігання автотранспорту, орієнтуються на особливий підхід до ландшафтно-екологічним засобів виразності, переосмислюючи, наприклад, роль рельєфу і матеріалів мощення, спектр яких в останні роки наймовірно розширився. Найчастіше головний акцент у вирішенні полягає в вертикальному озелененні, яке забезпечує вигляду паркінгу сезонні трансформації за аналогією зі змінами, що відбуваються з деревами при зміні пір року. Крім естетичних функцій озеленення здійснює функції природної кліматичної установки, повідомляючи будівлям не тільки зовнішню, а й внутрішню екологічність. Крім того, елементи ландшафту (газони, квітники, водойми) об'єднують

різні за функціональністю елементи простору – площинні споруди (дитячі майданчики, тротуари, проїзди і ін.).

Одним з важливих напрямків гуманізації архітектурного середовища паркінгів є активне використання візуально-екологічних коштів, які сприяють різноманітності вигляду споруд в різний час доби. Усунути психологічний дискомфорт, що з'являється у городянина в процесі сприйняття архітектурного середовища місць постійного зберігання, можливо за рахунок застосування світло-кольорової архітектури.

В результаті розгляду прикладів вітчизняного і зарубіжного досвіду формування архітектурного середовища паркінгів був зроблений акцент на необхідності подальшого розвитку екологічного аспекту при формуванні даної середовища. Застосування елементів ландшафтної і світло-кольорової архітектури в організації гуманістичного міського простору виступає як форма його взаємозв'язку з історичним оточенням, культурою, традиціями, служить засобом компенсації обмеженості контакту з природою.

БІОНІКА В СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ

Гришина К.О.

Науковий керівник – Броннікова С.С., канд. архит., асистент

До початку ХХ століття архітектура зазнала суттєвих змін. По-значилися наслідки науково-технічної революції - поява залізобетону і досвід безпосереднього використання металу в якості будівельного матеріалу. Також відбулися зміни соціального порядку - зростання міст, промислових підприємств, демографічна проблема. Це визначило народження інтеграційних дисциплін і течій в науці, техніці і мистецтві, одним із прикладів яких і є архітектурна біоніка.

Архітектурно-будівельна біоніка вивчає закони формування і структуроутворення живих шуб, займається аналізом конструктивних систем живих організмів за принципом економії матеріалу, енергії і забезпечення надійності. Інтенсивно вивчаються органи чуття тварин, внутрішні механізми реакції на навколишнє середовище і у тварин, і у рослин.

Головним завданням біоніки в архітектурі є пошук в природних біологічних системах оптимальних рішень архітектурних завдань, які потрібно вирішити. Йде вивчення законів формування і структуроутворення живих тканин, конструктивних систем живих організмів за принципом економії матеріалу, енергії і забезпечення надійності.

Підхід з використанням біонічних форм в предметному середовищі, що оточує людину, бере початок з стародавнього світу, коли